

Ó, BOŽE! JÁ NEMOHU DOSTI 297

TEXT: LEŠKŮV KANCIONÁL

HUDBA: JOHANN GOTTFRIED SCHICHT 1819

Ó, Bo - že! Já ne - mo - hu do - sti
přes Kri - sta mne ve - deš k mou - dro - sti;
za tvé slo - vo dě - ko - va - ti;
ó, jak Tě o - sla - vo - va - ti!
Bych ne - znal tvé - ho u - če - ní,
má - lo bych měl po - tě - še - ní.

2. Byl bych v bludu, v nebezpečství, / na cestách tmavých, nejistých; / stíhalo by mne zlořečenství / hříchů a skutků nečistých / i s pokutou v každou dobu / bál bych se smrti a hrobu.
3. Ale ze všech těchto temností, / bludů, také hříchů moci, / ráčil slova svého jasností / Kristus Pán mne již vymoci, / ukázav mi podle rady / Nejvyššího cestu pravdy.
4. Já vím, k čemu mne stvořil Bůh můj, / znám všechny své povinnosti; / nemá v smrti usnouti duch můj; / kdo v Tě věří, živ jsa v ctinosti, / Jezu, dobře má obstáti, / s Tebou v slávu se dostatí.
5. Ó, Bože, pomáhej s vděčností / toho dobrého učení / následovat s stálou pilností / a z něho brát potěšení; / nedej žádnému posměchu / vzítí mi toho prospěchu.